

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6839

гр. София, 30.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в закрито заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **7350** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Еко Билд Проджект“ ООД, седалище и адрес на управление – гр. Пловдив, [улица], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя – Е. М., чрез адв. Ч. – АК Благоевград срещу Решение № Ц-17/ 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта с която се актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500kW до 1.5mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР и се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, съгласно т.7.25. за електроцентрали с инсталирана мощност над 500kW до 1.5mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР като постановено при неспазване на установената форма за издаване на административния акт, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, и алтернативно – при липса на основания за нищожност – актът да бъде отменен в частта, с която се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство –

определена с Решение № Ц – 13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 35 – на 468,02 лв. и в частта, с която се определя премия във връзка с определение и/или актуализирани цени по Решение № Ц – 13 от 01.07.2014 г. на КЕВР – по т. 7.25 за Електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1.5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с актуализирана преференциална цена в размер на 468,02 лв. – премия в размер на 79,61 лв.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране изразява становище за неоснователност на депозираната жалба с аргументи за правилност и законосъобразност на оспорваното Решение на КЕВР. От своя страна, възразява срещу претенцията за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя като прекомерна и претендира разноси по списък.

Заинтересованата страна Фонд "Сигурност на електроенергийната система" ЕАД, уведомен по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК, не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на спора.

На тази база съдът съобрази и приема:

Жалбоподателят притежава Разрешение за ползване № СТ-05-384/21.03.2015г. на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници с комбиниран цикъл индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинския тор не е по малко от 50 на сто с електрическа мощност 1487 Квт и топлинна мощност 845кв.

С първоначално депозираната жалба същият оспорва решението в частта с която се актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500kW до 1.5mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР.

В проведеното на 31.10.2022г. открито съдебно заседание по делото, процесуалният представител на жалбоподателя заявява, че „Във връзка с определението на съда от 01.09.2022 г. правя уточнение, че оспорваме Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР изцяло като нищожно. Отделно от това ако съдът прецени, че същото не е нищожно, то моля решението да бъде отменено в частта, с която се актуализира преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до мегават и половина - по посочената от нас точка 35, както и в частта, с която се определя премията. Същото сме записали на страница 16 от жалбата.“

В проведено на 03.07.2023г. открито съдебно заседание, отново е заявено „Уточнявам следното: обжалваме точка VII, на страница 70 от решение Ц-17 от 01.07.2022 г., с която се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбиниран цикъл по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на Комисия за енергийно и

водно регулиране, в частта по т. 35 от същото. Представям извлечение от решението в тази му част. Същото е изписано и в текстовата част в петитума на жалбата и в обстоятелствената част“.

Същото е заявено и проведеното на 20.05.2024г. открито съдебно заседание по делото, както и в депозираните писмени бележки – защита на жалбоподателя.

На тази база следва да се посочи, че жалбоподателят не разполага с правен интерес от оспорване на посоченото решение в тази му част.

Към решението по т.35 се реферира чрез волеизявлението по т.VII от разпоредителната част на оспореният акт. Със същото се актуализират цени на ел.енергия произведена от ел.централи с инсталирана мощност над 500квт до 1.5мвт работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбиниран цикъл.

Макар тези характеристики да са сходни с притежаваното от дружеството разрешително, респ. и осъществяваната от него дейност, то спрямо тях определящи са "растителни и животински субстанции".

Като контратеза и съобразно т. III.2. от оспореният акт е извършена актуализация на цена, произвеждана от централи с инсталирана мощност до 500Квт и над 500Квт до 1,5 Мвт за производство на електрическа енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса, от чието общо тегло животинския тор не е по малко от 50 на сто, която разпоредителна част е съответна на притежаваното от дружеството разрешение.

Решението обаче, в тази му част е неоспорено от жалбоподателя и е влезнало в сила спрямо него. Поради това и жалбата, като подадена срещу акт незасягащ правата и интересите на дружеството, следва да се остави без разглеждане.

Следва ясно да се посочи – по делото са налице три, последователни, идентични изявления от страна на жалбоподателя.

В унисон с възприетото и ВАС с посоченото решение е приел, че в хипотеза като аналогичната, дружеството не разполага с правен интерес от оспорване процесното решение. Доколкото в настоящият казус не е налице изменение на жалбата, то същата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото – да се прекрати.

По аналогичен начин и макар определянето на премия да е отделно волеизявление, то жалбоподателят оспорва определянето на премия към цените по т. 35, съответно раздел VII от разпоредителната част на оспореният акт, наместо тези по т.III.2. от разпоредителната част на акта.

Всичко гореизложено обуславя липсата на правен интерес от оспорване на процесния акт.

Като контратеза – първоначално допустима, но с отпаднала допустимост би била

жалбата на дружеството срещу решението в частта по т.Ш.2. с която се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по решение № Ц-13 от 01.07.2014г. на КЕВР.

В тази връзка следва да се има предвид, че производството по настоящото дело е било спряно до приключване производството по дело 7385 по описа на АССГ за 2022г. с идентичен предмет на оспорване процесното решение по друга точка, без промяна на фактическата обстановка.

След постановяване окончателният съдебен акт на ВАС, а именно – Решение № 11252 от 16.11.2023г. по адм.д. № 7057 по описа на ВАС за 2023г., производството по настоящото дело е възобновено. С посоченото решение, касационният съд е постановил отмяна на решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. Ш.2, с която актуализира преференциална цена за електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, за производство на енергия с комбиниран цикъл и индиректно използване на биомаса от чието общо тегло животинският тор е не по-малко от 50 на сто, които се предвижда да бъдат изградени в урбанизирани територии, селскостопански обекти или производствени зони...“.

В аналогичен контекст, касационната инстанция е имала възможност да постанови/виж Решение № 1628 от 31.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 2180/2019 г./, в хипотеза като процесната, че“ ... спорната в настоящото производство т. 2. 13, вече е отменена с влязло в сила съдебно решение и по отношение на нея е приложима разпоредбата на чл. 177, ал. 1, изречение второ от АПК. Последната визира, че ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 297 от ГПК, приложима според препращането на чл. 144 от АПК, съгласно която влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България. Предвид анализа на цитираните разпоредби следва, че влязлото в сила решение е задължително и за настоящия състав в спора относно частичната законосъобразност на административния акт. С отмяната на решението на Комисията в оспорената част с влязло в сила решение, жалбата срещу акта става процесуално недопустима на основание чл. 159, т. 6 от АПК. Едновременно с това оспорването вече е лишено от предмет, което на свой ред съставлява процесуална пречка по смисъла на чл. 159, т. 1 от АПК за провеждане и приключване на съдебното производство. Недопустимостта на производството води до недопустимост и на постановеното първоинстанционно решение. С оглед горното обстоятелство е дължимо обезсилване на обжалваното съдебно решение на основание чл. 159, т. 6 във връзка с чл. 177, ал. 1, изречение второ от АПК, поради настъпила впоследствие недопустимост на проведеното съдебно производство, а образуваното въз основа на него производство следва да се прекрати“.

С оглед изложеното и на основание чл. 159 т.4 от АПК, Административен съд София-град,74 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение по протокол от проведено на 20.05.2024г. открито съдебно заседание по адм.д. № 7350/2022г. по описа на АССГ в частта с която е даден ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Еко Билд Проджект“ ООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Решение № Ц-17/ 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по точка VII, с която се актуализира преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбиниран цикъл по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 35 от същото.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 7350 по описа на Административен съд София-град за 2022г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в седмодневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: